

มุชุกุเท็นไซ ฟิฟทีน

Mushoku
tensei

Original

Rifujin na Magonote

Mushoku Tensei

19

An illustration of a royal scene. A king with brown hair and a crown sits on a throne, wearing a red robe with a white fur collar. A queen with long, wavy blue hair and a crown sits next to him, wearing a white dress with a large white bow. A knight in a grey uniform with a black belt and a black mask stands to the left. A large, ornate golden crown is visible in the background. The scene is set in a grand, ornate room with red and gold decor.

แลนดอล์ฟ

เบเนดิกต์

แฟ็กส์

รูเตียส

ชาโนบา

ร็อกซี่

เปิดที่นี่
พิพิธภัณฑ์

ตอนที่
ได้ยินเสียง
ตะโกน
ของร็อกซี่
ผมถูก
ปลัดกระเด็น
ออกมาแล้ว
เห็นเส้นผม
สีน้ำเงิน
อยู่บริเวณเอา
ถูกร็อกซี่
ปลัดนั่นเอง

“รู้ดี!”

คำนำสำนักพิมพ์

สวัสดีครับ นิยาย 'เกิดชาตินี้ก็ต้องเทพ' เดินทางมาถึงเล่ม 19 แล้ว ในเล่มนี้เริ่มต้นด้วยบรรยากาศชวนอึดอัดต่อจากท้ายเล่มที่แล้วเลย ครับ ชานอวยเป็นกรานว่าจะกลับไปที่บ้านเกิดเพื่อช่วยทำสงคราม และ รุเดี่ยวเองก็ตั้งต้นจะติดตามไปด้วยเนื่องจากเป็นกังวลว่าจะเกี่ยวข้องกับ แผนการของเทพมนุษย์

การเดินทางในครั้งนี้ทำให้พวกเขาได้ตระหนักและเรียนรู้ถึงการวางแผนการรบที่รัดกุม ไม่แปลกที่คนเราจะมีคามใส่ใจกับบางสิ่งหลังจาก เคยได้ประสบกับเหตุการณ์ใดๆ จนกลายเป็นติดภาพจำ ทว่าบางครั้ง ภาพจำเหล่านั้นก็เกิดขึ้นจากการมองจากมุมมองของเราเพียงฝ่ายเดียว ดังนั้น การเปิดใจเรียนรู้ซึ่งกันและกันจึงเป็นเรื่องสำคัญในความสัมพันธ์ ของมนุษย์ครับ

สุดท้ายนี้ ขอขอบคุณผู้อ่านทุกท่านที่ติดตามและสนับสนุนซีรีส์นี้ กันเรื่อยมา แล้วพบกันใหม่ในเล่มต่อไปครับ

บ.ก.

คำนำฟูแปล

สวัสดีครับ พบกันอีกแล้วในเกิดชาตินี้ที่ต้องเทพ ฉบับนิยายเล่มที่ 19 ช่วงนี้กระแสของเกิดชาตินี้ที่ต้องเทพ ก็ยังคงมาอย่างต่อเนื่องถึงจะน่าเสียดายแต่ผมคงไม่มีเวลาติดตามหรอกครับ อย่างมากก็ได้แค่เตะเกมมือถือนิดหน่อย ที่สำคัญผมสนใจตัวเกมมากกว่านิเมชันด้วย

คิดว่าคงจะมีท่านผู้อ่านหลายคนที่เก่งภาษาญี่ปุ่นได้อ่านฉบับนิยายล่วงหน้าไปจนจบแล้ว ส่วนผมก็เหมือนเดิมครับ คอยอยู่ตรงเล่มที่ 20 เพราะผมไม่ชอบดูสปอยล์เนื้อหา ไม่อย่างนั้นความสนุกตอนทำงานจะลดฮวบเลย

สิ่งหนึ่งที่ผมรู้สึกได้หลังจากอ่านมาจนจบเล่ม 19 ทำให้รู้ดียังเอาชนะตัวเทพ ตัวโหดไม่ได้เสียทีนะ เจอทีไรเป็นอันต้องร่วงทุกครั้งไปทั้งตอนปะทะกับเทพมังกร หรือ XXX คนนั้นก็ตาม (เพื่อมีคนโดนสปอยล์) แต่จะว่าไปก็สมเหตุสมผลนะ จอมเวทจะมา VIT สูง ทำตัวเป็นสายแทงก์คอย Provoke คัตรู มันก็ไม่ใช่แล้วมั้ง

พูดอะไรมากกว่านี้คงเป็นการสปอยล์เนื้อหาโดยใช้เหตุ เอาเป็นว่าถ้าได้อ่านเล่ม 19 ท่านผู้อ่านหลายคนอาจจะรู้สึกชอบตัวละครอย่างแลนดอล์ฟ มาริอัน ขึ้นมาอีกสักคนหนึ่งก็ได้ ผมว่าเป็นตัวละครที่แปลกดีครับ ไม่ใช่เก่งอย่างเดียว แต่ยังแหวกแนวด้วย

แล้วพบกันใหม่ในเล่มที่ 20 ครับ หวังว่าจะติดตามกันต่อจนจบนะครับ

สรพงษ์ กิจบัญชาพร

CONTENTS

บทที่ 19 ภาคชาโนบา

ตอนที่ 1 การตัดสินใจของชาโนบา	011
ตอนที่ 2 ลางสังหรณ์	032
ตอนที่ 3 ซิลอนอีกครั้ง	057
ตอนที่ 4 ราชาเพ็กส์	079
ตอนที่ 5 ป้อมคารอน	099
ตอนที่ 6 เตรียมทำศึก	121
ตอนที่ 7 สงคราม	138
ตอนที่ 8 ข้าวต่วน เจตนาของชาโนบา	156
ตอนที่ 9 ไปหาเพ็กส์	178
ตอนที่ 10 ทุกคนต่างก็พลาด	196
ตอนที่ 11 หลังสงคราม	223
ตอนที่ 12 เส้นทางที่ชาโนบาเลือก	245
ตอนที่ 13 ดีใจเถอะ	265
ตอนพิเศษ อัศวินเทพมรณะกับเจ้าชายจอมตะกละ	281

‘ไม่มีวันเข้าใจกันกับเขาได้ชั่วชีวิต’
after died understood.

แต่ง : รูเดียส เกรย์แรท

แปล : จิน RF แม็กกอด

บทที่ 19

ภาควิชาโนบาย

ตอนที่ 1 การตัดสินใจของชาโนบาย

ห้องวิจัยของชาโนบายบนตึกวิจัย ณ มหาวิทยาลัยเวทมนตร์ลาโน
ที่นั่นมีชายหญิงหกคนนั่งล้อมรอบโต๊ะ

ผม คลิฟ และชาโนบายนั่งด้วยกันสามคน แล้วก็เอลินาลิเซ จินเจอร์
จูเลียอีกสามคนยืนล้อมพวกเขาอีกที คุณเอลินาลิเซอุ้มลูกอยู่ ดังนั้นก็เท่ากับ
เจ็ดคน

ชาโนบายทำหน้าที่เคร่งเครียดตั้งแต่ต้นจนจบ ส่วนคลิฟกำลังหงุดหงิด
จินเจอร์ดูท่าทางลำบากใจ จูเลียแดงก่ำ แม้แต่เอลินาลิเซยังทำหน้าที่
เหมือนไม่รู้อะไรจะพูดอย่างไรดี บรรยากาศหนักอึ้งเอาการทีเดียว

“ชาโนบาย ก่อนอื่นใจเย็นๆ แล้วอธิบายตั้งแต่ต้นอีกครั้งได้ไหม?”

“...ก็ได้ครับ”

ชาโนบายสีหน้าเรียบเฉย คนที่เห็นผมแล้วทำหน้ายิ้มแย้มเสมอ พอ
สีหน้าเรียบเฉยแบบนี้กลับรู้สึกผิดแผกขึ้นมาเรื่อยๆ กับเป็นคนละคน

“มันเป็นเรื่องเมื่อวันก่อน มีจดหมายฉบับหนึ่งส่งมาจากอาณาจักรซีลอนครับ”

จดหมายฉบับนั้นถูกส่งให้เมื่อกี่ ตอนนี้อยู่ในมือผม

ของจดหมายมีชื่อของแพ็กส์และตราประทับอาณาจักรซีลอน
ในนั้นมีจดหมายอยู่สามฉบับ

ฉบับแรกเป็นรายละเอียดในการทำรัฐประหารอาณาจักรซีลอน
ที่เกิดขึ้นเมื่อครึ่งปีก่อน แพ็กส์ เจ้าชายลำดับที่เจ็ดที่ไปเรียนต่อยัง
อาณาจักรมังกรราชา ได้อาณาจักรแห่งนั้นช่วยสนับสนุน จึงกลับมายัง
อาณาจักรซีลอน

ก่อรัฐประหารทั้งอย่างนั้น หม่าพระราชองค์ก่อน สังกัษราชวงศ์
คนอื่นจนหมด ขึ้นเป็นพระราชองค์ใหม่ รายละเอียดที่ว่ามันเขียนเอาไว้
เหมือนจะอวยแพ็กส์

ฉบับที่สองคือ เรื่องราวหลังจากรัฐประหาร

ปลดเสนาบดีกับแม่ทัพส่วนใหญ่ของประเทศ บางคนหลบหนีออก
จากประเทศ จำนวนประชากรลดลง กำลังทหารของอาณาจักรซีลอน
จึงถดถอย มีแนวโน้มว่าประเทศทางเหนือที่รู้เรื่องนั้นจะบุกรุก แต่มีกำลัง
ทหารป้องกันประเทศไม่พอ จึงเรียกตัวชาโนบาที่เป็นเด็กเทพกลับมา เพื่อ
ให้ช่วยป้องกันประเทศ เนื้อหาในจดหมายเขียนเหมือนแก้ตัวว่า นี่คือ
สิ่งจำเป็น เพราะประเทศเกิดการเปลี่ยนแปลง แพ็กส์ไม่ผิด

ฉบับที่สามคือ หนังสือเรียกตัวชาโนบากลับไป ยกเลิกคำสั่งของ
พระราชองค์ก่อน เรียกกระดมพลที่ประเทศแม่ มีตราของอาณาจักรซีลอน
ด้วย จึงเป็นทางการ

สรุปคือจดหมายสามฉบับนี้ ‘วีรกรรมของแพ็กส์’ ‘คำแก้ตัว’ และ

‘หมายเรียก’

พอก่อรัฐประหารกำลังรบจะตกต่ำลง ศัตรูยอมบุกมา จึงต้องเสริมกำลังรบ

ฟังดูเหมือนแก้ตัวแต่ก็สมเหตุสมผล

ซาโนบาเป็นกำลังรบที่มีประสิทธิภาพฟรีเปล่านั้นน่าสงสัย แต่ซาโนบาคงเป็นคนดังของประเทศ แคเรียกกลับมาทหารคงมีกำลังใจเพิ่มขึ้นแล้ว

ถ้ามีอาณาจักรมังกรราชาหนูหลัง ปล่อยให้อาณาจักรนั้นช่วยป้องกันประเทศให้ก็สิ้นเรื่อง แต่อาจจะไม่เป็นแบบนั้นก็ได้ ประเทศไหนๆ ก็ไม่มีทางเป็นหนึ่งเดียวกันได้อยู่แล้ว ในเมื่อทำไม่ได้ก็คงไม่ได้ นั่นละ

ถึงกระนั้นก็เคยมีเรื่องในอดีตมาก่อน

แปดปีที่แล้ว ซาโนบาช่วยผม ทำลายแผนการของแพ็กส์จนป็นีผลคือ แพ็กส์ถูกขับออกจากประเทศ ต้องไปเรียนต่อที่อาณาจักรมังกรราชา ส่วนซาโนบาก็ไปที่อาณาจักรลาโน หากแพ็กส์เคียดแค้นเรื่องเมื่อตอนนั้น ซาโนบาคงไม่จบง่ายๆ แน่

คาดเดาได้ว่า การเรียกตัวครั้งนี้เป็นกับดักเพื่อแก้แค้นซาโนบา เรื่องนั้นช่างเถอะ ปัญหาคือต่อจากนี้

“นายอ่านแล้วคิดจะเอาอย่างไรละ”

“ผมต้องกลับอาณาจักรซีลอน ไปช่วยที่แนวรบตามคำสั่ง”

“ไฉนล่ะ

คลิฟหรือจินเจอร์ก็ดี ต่างก็คัดค้าน สมมติว่าซาโนบาพยายามแก้แค้นให้ราชาองค์ก่อนก็พอจะเข้าใจอยู่ แต่ในทางกลับกัน อาจไม่ทำตามคำสั่งแล้วหนีไป ก็เข้าใจได้เช่นกัน

แต่ซาโนบาไม่ยอมทำแบบนั้น ถึงรู้ว่าเป็นกับดักก็ยอมทำตาม

ผู้ยึดอำนาจอย่างแพ็กส์

“ไม่จำเป็นต้องไป”

ตอนนั้นคลิฟพูดว่าอย่างนั้น คลิฟยืนยันกรานว่าเป็นกับดัก

“เดิมพันกันเลยก็ได้ นี่คือการกับดักเพื่อฆ่านาย”

“อือ”

“ปกติถ้าก่อรัฐประหาร ก็น่าจะฆ่าคนทั้งตระกูล เพื่อไม่ให้เหลือ
หนามหน่อ”

คลิฟอยู่ที่นี้เพราะผลกระทบจากการแย่งชิงอำนาจที่ประเทศ
ศักดิ์สิทธิ์มิลิส

กรณีี่ปูของคลิฟพาเขาแพ้ในการแย่งชิงอำนาจ คลิฟเองก็จะมี
อันตรายเป็นด้วย

ครอบครัวผู้แพ้จะถูกฆ่าตายหมด เขาคิดว่านั่นเป็นเรื่องปกติ

“ต่อให้ศัตรูบุกโจมตีจริง ๆ ถึงได้นายไปช่วยแค่คนเดียว จะทำอะไร
ได้ล่ะ”

“คงทำอะไรได้บ้างละ ฉันเองก็เป็นถึงเด็กเทพ”

“อย่างไรก็ตาม!”

คลิฟหยิบไม้ดั่งปิง ด้วยสีหน้าหงุดหงิด

“ถึงนายจะขับไล่ศัตรูได้ แพ็กส์จะดำเนินการอย่างไรล่ะ!”

คลิฟรู้ต้นสายปลายเหตุเรื่องที่แพ็กส์ถูกขับไล่ออกจากประเทศ

เมื่อไรกันนะ เป็นเพราะเคยพูดถึงการได้พบกันของผมนับกับซาโนบา
จึงรู้ว่าแพ็กส์เป็นคนอย่างไร ย่อมมีอคติอยู่บ้าง ผมเองก็เข้าใจดีเรื่องที่เขา
คิดค่าน

“พอหมดธุระกับนายแล้วไม่มีทางปล่อยให้ชีวิตรอดหรอก!”
ดังนั้นจึงพูดแบบนี้ได้ ผมเองก็เห็นด้วยกับความคิดเห็นนั้น
สมมติว่าประเทศอื่นมารุกรานจนเกิดสงครามขึ้นจริงๆ
แล้วแพ็กส์ต้องการให้ซาโนบาช่วยจริงๆ ก็แล้วกัน
จากนั้นซาโนบาก็ไปเยือนอาณาจักรซีลอน ใช้พลังของเด็กเทพ
ช่วยแก้ปัญหาได้

แต่ว่าหลังจากนั้นจะเป็นอย่างไร
ซาโนบาเป็นถึงเชื้อพระวงศ์ และเป็นเจ้าชายลำดับที่สาม ถือเป็น
ตัวตนแบบไหนสำหรับแพ็กส์ละ

ถ้าโค่นศัตรูได้ จะชื่นชมซาโนบารึเปล่า อาจเกิดทุนในฐานะวีรชน
ผู้กอบกู้ประเทศก็ได้ อาจได้รับความนิยมล้นหลามจากพวกทหารที่
รอดพ้นจากวิกฤติ

คนแบบนั้นสืบเชื้อสายของราชวงศ์แบบเดียวกับตัวเอง แพ็กส์จะ
คิดอย่างไร

จะคิดว่าเกะกะใหม่ จะมองเป็นตัวตนที่คุกคามตำแหน่งตัวเอง
รึเปล่า

พอคิดอย่างนั้น แพ็กส์จะดำเนินการอย่างไร ไม่ต้องคิดเลย

“ซาโนบา ฉันเองก็คิดแบบนี้”

“...มีความเป็นไปได้สูงสินะครับ”

พอผมเห็นด้วยกับคลิฟ ซาโนบาก็ทำหน้าที่จริงจังกังพยักหน้ารับ
เรื่องที่แพ็กส์เคียดแค้น และความเป็นไปได้ที่ตัวเองจะถูกฆ่าก็รู้
เหมือนกันรึ?

“แต่ไม่ว่าอย่างไรก็ต้องไปครับ”

ทั้งที่เป็นแบบนี้ ชานอบาก็ยังจะไป แปลกชะมัด ไม่เข้าใจเลย
“...ทำไมล่ะ”

“มันเป็นคำสั่งเรียกกลับอย่างเป็นทางการครับ”

เขาตอบทันที ในจดหมายประทับตราของราชา ยกเลิกคำสั่งของ
ราชาองค์ก่อน ให้เลิกเรียนต่อแล้วกลับมาทันที เนื้อหาประมาณนั้น

“แต่ว่า จากแพ็กส์เซใหม่? เปลี่ยนตัวพระราชแล้ว ไม่จำเป็นต้อง
เชื่อฟังสักหน่อย”

“อาจารย์ ถ้าไม่ฟังคำสั่งเพราะเปลี่ยนตัวพระราชแล้ว แบบนั้น
ประเทศคงอยู่ไม่ได้หรอกครับ”

“ถึงจะพูดแบบนี้ก็เถอะ ไม่ได้เป็นราชาผ่านขั้นตอนอย่างเป็นทางการ...
ซึ่งบัลลังก์มาด้วยซ้ำจริงไหม?”

“เรื่องราวจะเป็นอย่างไรก็ช่าง ตอนนี้อยากเป็นราชาไม่ผิดแน่ครับ”
อย่างนั้นเองรี อือ แม้แต่โลกในชาติก่อนก็มีประเทศแบบนี้อยู่
เยอะ...

เข้ารับใช้ของประเทศนั้น ทำไมกันนะ ถึงจะเป็นราชาที่ชิงบัลลังก์
มา ก็ยังอยากจะได้รับใช้อยู่อีก

“ชานอบา นายอยากทำงานอยู่กับแพ็กส์หรือ?”

“ไม่ใช่อย่างนั้นหรอกครับ”

ชานอบาส่ายหน้าช้าๆ

ถึงจะพูดอะไรก็คงส่งไปไม่ถึงชานอบาอยู่ดี ความคิดนั้นทำให้ผม
รู้สึกอึดอัด

“ถ้าอย่างนั้นทำไมล่ะ”

เปลือยด้วยน้ำเสียงหนักแน่นขึ้น

“รู้ว่าจะถูกฆ่า ไม่ได้คิดจะรับใช้ ก็ไม่เห็นจำเป็นต้องไปเลยนี่ ทำไมต้องยึดติดขนาดนั้นด้วย?”

หรือจะกลัวการแก้แค้น

การแก้แค้นในกรณีที่ซาโนบาปฏิเสธคำสั่งจากอาณาจักรซีลอน

แต่ที่นี้คืออาณาจักรลาโน ถึงจะรีบร้อนอย่างไรก็ต้องใช้เวลากว่าครึ่งปีเดินทางมาจากซีลอน

ถ้าอย่างนั้นจะให้อาเรียลช่วยพูด แล้วขอลี้ภัยไปอยู่อาณาจักรอัสรากียังได้ เกิดรัฐประหารขึ้นที่ซีลอน จึงอยากลี้ภัยเพราะมีภัยมาถึงตัว... อาจจะมีภัยด้วยสาเหตุแบบนั้นได้

“สาธุครับ”

ซาโนบายิ้มตอบคำถามของผม

ไม่ใช่รอยยิ้มดูท่าทางสนุกสนานอย่างทุกที แต่เหมือนฝันยิ้มมากกว่า

“ฟังนะครับ อาจารย์ เดิมทีผมเป็นตัวปัญหาสำหรับอาณาจักรซีลอน”

“ไม่ใช่อย่างนั้นหรอก นายเป็นเด็กเทพเชียวนะ?”

“ครับ แต่ว่า ผมเป็นเด็กเทพที่ควบคุมกำลังไม่ถูก จนผลออกมาคือพระวงศ์ไป”

คำพูดนั้นทำให้ผมนึกถึงฉายาของซาโนบาสัยอยู่อาณาจักรซีลอนขึ้นมาได้

‘เจ้าชายจอมเด็ดหัว’ เครซี่พริ้นซ์ที่เคยกระซอกหัวลูกของราชินีที่เพิ่งคลอด... น้องชายของตัวเองหลุดออกมา

เรื่องแค่นี้ไม่ต้องบอกก็ได้ การฆ่าญาติโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

ต่อให้เป็นเชื้อพระวงศ์ก็ไม่มีทางยกโทษให้ได้

แต่ซาโนบาแทบจะไม่ถูกดำเนินเพราะเรื่องนั้นเลย

ทั้งที่แม่ของซาโนบาถูกเนรเทศออกนอกประเทศ

“ผมได้รับยกเว้นโทษเพราะเป็นเด็กเทพครับ คงคิดว่าสักวันหนึ่ง น่าจะมีประโยชน์”

“เฮ้ จริงรึนี้?”

คลิฟมองมาทางนี้ด้วยใบหน้าห้วนไหว ไม่รู้เรื่องนั้นหรืออย่างไรนะ

“ใช่ครับ เรื่องจริง นอกจากนี้ยังเคยเด็ดหัวภรรยาตัวเอง จนเกิดการจลาจลด้วย”

ซาโนบาตอบคำถามของคลิฟ

ซาโนบาเคยหย่ามาแล้วครั้งหนึ่ง แต่งงานทางการเมืองในฐานะเชื้อพระวงศ์ และหักคออีกฝ่ายในคืนแรกของการแต่งงาน

การจลาจลเกิดขึ้นด้วยเหตุนั้น

“ผู้หญิงคนนั้นพูดในสิ่งที่ยกโทษให้ไม่ได้ ไม่คิดจะอภัยให้หรอก แต่ผมเป็นคนทำให้เกิดสงคราม ถึงถูกประหารก็ไม่น่าแปลก”

ซาโนบาพูดอย่างนั้นแล้วมองผม

“แต่ว่าไม่ถูกประหาร”

ถอนหายใจครั้งหนึ่ง จากนั้นจึงพูดด้วยน้ำเสียงเหมือนสอบถาม
เรื่องธรรมดา

“อาจารย์คิดว่า ทำไมผมถึงถูกปล่อยให้มีชีวิตอยู่ครับ?”

“...”

ผมตอบไม่ได้ ซาโนบาพูดต่อ

“หลังจากนั้นผมก็ได้พบอาจารย์ แล้วก่อกบฏขึ้นอีก ในที่สุด

จึงถูกเนรเทศออกนอกประเทศ ทั้งที่ถึงจะถูกประหารก็ไม่แปลก แต่กลับโดนแค่เนรเทศ แต่ถึงจะถูกเนรเทศมาอยู่ที่ซาลีอาแห่งนี้ก็ยังมีเงินทุนดำรงชีวิตก่อนโผล่มาจากประเทศแม่ คิดว่าทำไมถึงเป็นแบบนี้ครับ?”

ผมเข้าใจสิ่งที่ซาโนบาอยากจะทำ พูด เข้าใจสาเหตุที่ซาโนบาถูกปล่อยไว้ให้ยังมีชีวิตอยู่

“เพื่อปกป้องประเทศในยามที่จวนตัวอย่างไรล่ะครับ”

คำพูดของซาโนบานั่นแน่น ผมจึงพูดอะไรไม่ได้อีก

แม้แต่คิลก็ยังไม่เปิดปากว่างอยู่เงียบๆ

มีแต่เงินเจอร์ที่เข้าใจ จึงทำหน้าที่นางงาม

“หน้าที่ของผมคือ ทำสงครามกับประเทศอื่น ผมถูกปล่อยให้อยู่มีชีวิตอยู่เพื่อการนั้น ได้รับการอภัยโทษที่ทำอะไรชั่วๆเพื่อการนั้น ดังนั้นผมจึงต้องไปครับ หากไปหลังจากประเทศถูกบุกโจมตี มันก็สายไปแล้วไม่สิ อาจถูกบุกโจมตีอยู่ก็เป็นได้ ต้องรีบไปเดี๋ยวนี้เลยครับ”

เขาพูดถูก ต้องตอบแทนบุญคุณที่เลี้ยงดูมาตลอด และบุญคุณที่ไว้ชีวิต ความรู้สึกที่อยากจะทำอะไรก็ได้ไม่ใช่เรื่องแปลกอะไร

อันที่จริงอาจอยากกลับไปตอนที่แพ้ศึกออร์รัฐประหารก็เป็นได้

แต่เรื่องมันผ่านไปแล้ว

ถ้าตัวเองก่อเหตุจลาจลทำให้ประเทศอ่อนล้า อาณาจักรซีลอนคงไม่แคล้วล้มสลายจริงๆ

ดังนั้นจึงต้องทำตามคำสั่งของแพ็กส์ เพื่อปกป้องประเทศที่ซื้อซีลอน

เข้าใจ แต่ว่าซาโนบา นายผิวดำแล้วละ

นายเป็นคนที่เขาตั้งใจและทำอะไรอย่างอิสระกว่านี้ใช่ไหม
“จลาจล? ไม่เกี่ยวอะไรกับผมสักหน่อย เรื่องนั้นช่างมันเถอะ ดูตุ๊กตา

ตัวนี้สิครับ! โดยเฉพาะตรงส่วนโค้งนี้!’ นิสัยนายน่าจะพูดแบบนั้นไม่ใช่หรือ?

...แต่ว่า พูดแบบนั้นไม่ได้ ทำไมนะรี ก็เพราะมันไม่ถูกต้อง
จริงอยู่ยากให้ซาโนบาพูดว่า ‘เรื่องนั้นไม่เกี่ยวสักหน่อย’
แต่ว่ามันไม่ถูกต้อง

“...เดี๋ยวนายก็ถูกฆ่าหรอก”

ผมเค้นคำพูดออกมาได้แค่ประโยคเดียว ซาโนบาตอบคำพูดนั้นว่า
“ถ้าประเทศสั่งให้ไปตาย ก็ต้องยอมไปตายเท่านั้นละครับ”

เขาพูดอย่างหนักแน่นและสง่าผ่าเผย ถ้าถามกองทหารของอดีต
กองทัพบกญี่ปุ่นหรือซามูไรสมัยก่อน จะได้คำตอบแบบเดียวกันรีเปล่านะ
พูดไม่ออก

ควรจะห้าม ผมไม่อย่าให้ซาโนบาตาย

แต่คัดค้านซึ่งหน้าไม่ได้ เพราะซาโนบามองด้วยสายตาตรงไป
ตรงมา หรือไม่ก็ผมเปลี่ยนไปแล้ว จึงไม่มีคำพูดห้ามปราม ไม่รู้ว่าจะพูด
อย่างไรดี

“อาจารย์ คิลิฟ อย่าทำหน้าที่แบบนั้นสิครับ”

ซาโนบายิ้มซึ่งกล่าวได้ว่าดูจริงจัง ยิ้มตามปกติ

“ตอนอยู่ซีลอน ผมเองก็ไม่เคยคิดเรื่องหน้าที่หรอกครับ แต่พอ
ได้พบกับอาจารย์ ได้พบกับคิลิฟ ได้พบกับคุณนาระโฮชิ ระหว่างที่ใช้ชีวิต
อยู่ที่นี่ก็คิดไปต่างๆ นานาว่า สิ่งที่ต้องตัวเองต้องทำคืออะไรกันแน่...”

และแล้วก็ได้ข้อสรุปออกมาว่า ‘ปกป้องประเทศ’ หรือ ข้อสรุป
ที่ได้จากการใช้ชีวิตอยู่กับพวกเรา ทำไมถึงเชื่อมโยงกับการปกป้อง
ประเทศได้นะ ไม่เข้าใจเลย

“ก็แค่พูดคุยไปอย่างนั้นเอง ผมไม่เข้าใจหรอกว่าทำไมตัวเอง
ถึงได้ข้อสรุปแบบนั้น! ฮ่าๆ!”

ซาโนบาหัวเราะ แต่ผมหัวเราะไม่ออก

ไม่ได้คิดจะบ่นอะไรกับข้อสรุปที่เหมือนนี้ได้ ถูกหรือไม่ถูก ผลลัพธ์
จะออกมาอย่างไรก็ไม่รู้ ควรให้ความสำคัญกับการเลือก

แต่มีสิ่งหนึ่งที่พูดได้

ผลจากการเลือก ซาโนบาตาย...มันไม่ดีสำหรับผม

ซาโนบาเป็นเพื่อนสนิท

พอมานึกย้อนดู ถ้าไม่ได้พบกับหมอนี่ผมคงไม่มีเพื่อนเยาะขนาดนี้
การที่ได้มีความสัมพันธ์กับบรีเนียและเพอร์เซนา ล้วนมีที่มาจากตุ๊กตาของ
ซาโนบา ถ้าไม่มีซาโนบาอยู่ละก็ อาจจะได้สนิทสนมกับคิลฟ์เท่ากับ
ตอนนี้ด้วย ตอนไปทวีปปีศาจด้วยกัน หมอนี่ใช้มือเปล่าช่วยสกัดไอเฟ
เมจิกอาร์เมอร์ก็คงไม่เสร็จสมบูรณ์ถ้าไม่มีหมอนี่

นี่ก็นึกว่ามีแต่ได้รับความช่วยเหลือทั้งนั้น

นอกจากนี้ ตอนทำตุ๊กตากับซาโนบา ผมสนุกมาก

สนุกจัง หมอนี่ชอบยกย่องผมอยู่เสมอ ไม่ว่าจะทำอะไรก็ชม

ได้อยู่กับคนแบบนี้ไม่มีทางรู้สึกแย่อยาก ในฐานะคนมันก็อย่างไร
อยู่ แต่ผมรู้สึกดีแน่ๆ ละ

นอกจากนั้น แม้แต่ในบันทึกโลกอนาคต หมอนี่ยังช่วยเฝ้าดูผม
จนตาย

จะปล่อยให้ซาโนบาคนนั้นตายไม่ได้เด็ดขาด

คนอย่างรูเดียส เกรย์แรทจะนั่งดูตายต่อซาโนบา ซิลอนไม่ได้

...หือ?

เดี๋ยวนะ บันทึกลูกโลกอนาคต?

จู่ๆ ผมคาใจอะไรบางอย่างขึ้นมาในหัว

“ซาโนบา”

“อะไรครับ อาจารย์”

คำพูดต่อมามันออกมาเอง

“ฉันจะไปด้วย”

ตอนที่พูดอย่างนั้น ซาโนบาทำหน้าเหมือนดีใจและกระอักกระอ่วน

เมื่อจบการประชุม ผมตัดสินใจไปหาออร์สเตด

ลองคิดเกี่ยวกับเรื่องในครั้งนี้นะ ระหว่างเดินทาง

ก่อนอื่น ในบันทึกไม่มีอีเวนต์อย่างการเรียกตัวซาโนบากลับประเทศแม่ ซาโนบาอยู่ที่ซาลีอาตตลอด... อย่างไรก็ตามไม่รู้หรอก แต่ดูเหมือนจะเขียนว่าอยู่ข้างกายผมเสมอ

ตามอนาคตในบันทึกไม่มีคำสั่งให้กลับไปละมัง

แพ็กส์คงก่อรัฐประหารล้มเหลว เดิมที่มีการรัฐประหารเกิดขึ้น
รีเปล่านะ...

กำลังเกิดเรื่องต่างไปจากบันทึก แสดงว่าเป็นไปได้สูงที่จะเป็นฝีมือ
ของเทพมนุษย์

พอมานึกดู หนึ่งปีครึ่งมานี้สาวกของเทพมนุษย์ไม่เคยโผล่มา
พร้อมกันสามคนเลย ถ้าคิดว่าคนสุดท้ายคือแพ็กส์ แล้วดำเนินการอย่าง
ลับๆ อยู่เบื้องหลังก็จะลงตัวพอดี ออร์สเตดเคยบอกว่า ‘รอเวลาเถอะ’
บางทีตอนนี้อาจจะเป็นเวลาที่ว่ามันก็ได้

อือ ไช้แล้ว

ต้องเป็นแบบนี้ไม่ผิดแน่ ผมสะสมพลังมาเพื่อเวลานี้ เพื่อช่วย
ซาโนบา

“ท่านออร์สเด็ด!”

ออร์สเด็ดกำลังเขียนหนังสืออยู่บนโต๊ะหูลูอย่างทุกที่

“รู้เดียวเองรี มีอะไร?”

ออร์สเด็ดยังทำหน้าตาน่ากลัวไม่เปลี่ยน ผมเล่าเรื่องราวให้ฟัง
มีหนังสือเรียกรวมพลส่งมาหาซาโนบา

แต่ในบ้านทีกซาโนบาไม่ได้ถูกเรียกตัว

“นี่คือฝีมือของเทพมนุษย์สินะครับ?”

“...”

พูดอย่างมั่นใจมั่นใจ แต่ออร์สเด็ดทำหน้าตาน่ากลัวจ้องมา

อ้าว? แปลกจัง มีอะไรผิดรีเปล่านะ

“ตามประวัติศาสตร์ที่ฉันรู้จัก อาณาจักรซีลอนจะล่มสลายในอีก
สามสิบปีหลังจากนี้ จากการทำรัฐประหารของแพ็กส์ ซีลอน”

ออร์สเด็ดตอบผมที่สับสนอยู่ด้วยสีหน้าน่ากลัว

ไม่สิ ไม่ได้ตั้งใจทำหน้าตาน่ากลัวเสียหน่อย

“...สามสิบปีข้างหน้า?”

“ใช่”

ออร์สเด็ดพูดเกี่ยวกับประวัติศาสตร์แต่เดิมให้ฟัง

ประวัติศาสตร์แต่เดิม หรือก็คือประวัติศาสตร์ที่ไม่เกิดเหตุการณ์
วาร์ปขึ้น ผมไม่ได้ยุ่งเกี่ยวกับอาณาจักรซีลอน

กรณีนั้น แพ็กส์ใช้ประโยชน์จากตลาดค้าทาส สะสมเงินทุนเพิ่ม
จำนวนพวกพ้อง จับตัวประกัน กำจัดศัตรู เพิ่มกำลังขึ้นเรื่อยๆ และ

สุดท้ายก็ก่อรัฐประหาร

ทำรัฐประหารสำเร็จ จึงได้เป็นราชา

แต่ก็หมดไฟแค่นั้น

แพ็กส์ได้เป็นราชา เป็นอิสระจากทุกอย่าง ได้ยินว่าข้องใจกับ
ราชาธิปไตย

เขายกเลิกราชาธิปไตย เสนอให้ใช้ระบบสาธารณรัฐ สาธารณรัฐ
ซีลอนจึงถือกำเนิดขึ้น

ภายหลังสาธารณรัฐซีลอนเติบโตขึ้นจนได้พื้นที่แย่งชิงในปัจจุบัน
มากกว่าครึ่งหนึ่ง กลายเป็นประเทศมหาอำนาจ และสาธารณรัฐซีลอน
ที่กลายเป็นประเทศใหญ่อันดับสี่ของโลกก็ให้กำเนิดตัวตนที่เป็นตัวเกะกะ
สำหรับเทพมนุษย์ด้วย

“เคยคิดว่าเทพมนุษย์ไม่พอใจสิ่งนั้น จึงส่งเธอไปยังอาณาจักร
ซีลอน เพื่อให้แพ็กส์อยู่ห่างจากประเทศ แต่ว่า...”

เรื่องนี้เปลี่ยนไปจากการที่ผมไปยังอาณาจักรซีลอนตามคำแนะนำ
ของเทพมนุษย์

ทั้งสองคนถูกเนรเทศออกนอกประเทศ เส้นทางที่แพ็กส์จะได้เป็น
ราชาหายไปแล้ว

สาธารณรัฐซีลอนจะไม่ถือกำเนิดขึ้น

“ถ้าแพ็กส์ได้เป็นราชา จะเกิดสาธารณรัฐขึ้น”

ออร์สเตดทำหน้าที่เคร่งเครียด สรุปคือ ผลลัพธ์ต่างจากความคิด
ของเทพมนุษย์

“ครั้งนี้ได้อาณาจักรมังกรราชาหนูหลัง แพ็กส์จึงไม่เสนอระบบ
สาธารณรัฐรีเวิร์บ?”

“เปล่า ไม่เปลี่ยนไปหรอก เมื่อก่อนฉันเคยทำแบบเดียวกัน แต่ แพ็กส์ก็เสนอระบบสาธารณรัฐอยู่ดี”

“ไม่ว่าเรื่องราวจะเป็นอย่างไร กรณีที่แพ็กส์ได้เป็นราชา สุดท้ายเขาก็เสนอระบบสาธารณรัฐอยู่ดี อาณาจักรซีลอนจะกลายเป็นสาธารณรัฐ

แบบเดียวกับคราวของอาเรียล สุดท้ายก็เป็นโชคชะตา พอได้เป็นราชินี เรื่องราวต่อจากนั้นก็แทบจะเป็นที่แน่ชัด

“อ้าว? ถ้าอย่างนั้นอนาคตในบันทึกล่ะครับ?”

“บางที่แพ็กส์คงไม่ได้ก่อรัฐประหารหรอก อาณาจักรซีลอนน่าจะเป็นประเทศเล็กๆ อยู่ตามที่เทพมนุษย์คิดไว้ในตอนแรก”

สรุปคือ

ประวัติศาสตร์แต่เดิม ‘แพ็กส์ก่อรัฐประหารจนได้เป็นราชา สาธารณรัฐถือกำเนิดขึ้น’

ประวัติศาสตร์ในบันทึก ‘แพ็กส์ไม่ได้เป็นราชาเพราะการดำเนินการของเทพมนุษย์ ไม่มีสาธารณรัฐถือกำเนิดขึ้น’

ประวัติศาสตร์ในครั้งนี้ ‘แพ็กส์ก่อรัฐประหารจนได้เป็นราชา หลังจากนั้นก็น่าจะมีสาธารณรัฐถือกำเนิดขึ้น’

ประมาธนี่ แสดงว่าเทพมนุษย์จงใจทำให้กลับคืนสภาพเดิม

“ทำไมถึงทำแบบนั้น?”

“กับดักสินะ”

คำพูดของออร์สเตดตาโกมเข้าใส่อย่างหนักอึ้ง

“เทพมนุษย์อาจจะอยากฆ่าเธอ แม้ต้องทำให้อนาคตที่คิดจะเปลี่ยนกลับมาเป็นอย่างเดิมก็ตาม”

ทำให้ย้อนกลับไปสักเรื่องแล้วฆ่าผมเหวอ โพนกกระจอกเองก็มี

การทำไพบนมือตัวเองเสีย เพื่อไม่ให้อีกฝ่ายนึกได้เช่นกัน หรือว่าจะเหมือนกัน...

“ถ้าทะเล่ทะเล่ออกไปคงติดกับดักที่เทพมณูษย์เตรียมไว้เพื่อฆ่าเธอให้ได้อย่างแน่นอน”

“กำลังเล็งท่านออร์สเตดอยู่รีเปล่าครับ?”

“เป็นไปได้อยู่เหมือนกัน แต่ซาโนบา ซीलอนเป็นเพื่อนของเธอ พูดอีกอย่างได้ว่าเป็นเหยื่อล่อ คนที่จะสุบเหยื่อไม่ใช่ฉัน แต่คือเธอต่างหาก”

“...”

แพ็กส์เรียกซาโนบาลับไป

ทั้งที่แทบจะเป็นกับดักค่อนข้างชั่วแต่ซาโนบาก็ยังจะไป เทพมณูษย์ไม่น่ามองออกว่าผมจะไปรีเปล่า แต่คงคิดว่า ถ้ามีโอกาสสูงที่ซาโนบาจะตายต้องล่อผมไปติดกับได้แน่

เทพมณูษย์เองก็พอจะรู้ว่าผมเป็นคนอย่างไร

...ครั้งนี้เทพมณูษย์ใช้สมองแฮะ

“ซาโนบาเป็นคนสร้างอุปกรณ์ของเธอจึงอาจจะคิดว่าต่อให้เธอไม่มา แ่ได้กำจัดเจ้านันก็เป็นประโยชน์ในภายหลังอยู่ดี”

ยิงปืนนัดเดียวได้นกสองตัว ถ้าผมมาด้วยก็เสร็จทั้งคู่ ถ้าผมไม่มาได้สักคนหนึ่งก็ยังดี

“โอกาสที่ซาโนบาจะเป็นสาวกละครับ?”

“ครั้งนี้คงไม่แน่หรอก เจ้านันไม่ใช่คนที่ยิ่งใหญ่อะไรเลยในประวัติศาสตร์ของซีลอน”

เฮ้ หยุดเลยนะ เจ้านันเป็นคนที่ยิ่งใหญ่สำหรับผม ตอนนี้อยู่กำลังโดนเหยื่อล่อเต็มเปาอยู่แล้ว

“ถ้าอย่างนั้นต้องทำอะไรถึงจะดีล่ะครับ”

“ทำตามปกติ บดขี้ซึ่งหน้าเลย”

“...นั่นสินะครับ”

อย่างไรก็ตาม ถ้าออร์สเตดยอมตามมาด้วยก็ง่ายเลย ทำแบบเดียวกับ
กับคราวของอาเรียลก็สิ้นเรื่อง

ถ้าเป็นกับดักแบบนี้ก็ดีเหมือนกัน

ผมล่อศัตรูออกมาารวกับไฟล่อแมลง พอจนตัวขึ้นมาก็ ‘อาจารย์
รบกวนด้วยครับ’

ออร์สเตดน่าจะช่วยจัดการศัตรูให้ประหนึ่งเป็นปลาตกเบ็ด
ดูเหมือนพนักนี้ผมจะถูกเรียกว่า ‘ลูกน้องของเทพมังกร’ หรือไม่ก็
‘สมุนของเทพมังกร’ ใช้ชื่อว่า ‘โคมไฟของเทพมังกร’ อาจจะได้ที่สุดก็ได้

“แต่ก็เป็นไปได้ว่า เทพมนุษย์ไม่ได้เกี่ยวข้อง”

“...อย่างไรเหอครับ?”

“เดิมทีเรื่องนี้คือความเป็นไปได้ของกำหนดการที่จะเกิดขึ้น”

อ้อ กำหนดการที่จะเกิดขึ้นแต่เดิม

“เรื่องที่พูดเมื่อกี้เป็นแค่การคาดเดา ช่วงเวลานี้ไม่ได้มีเขียนอยู่ใน
บันทึก หลังจากซาโนบา ซิลอนกลับไปยังประเทศแม่ อาจะกลับมาได้
อย่างปลอดภัยก็ได้”

เรื่องนี้เกิดขึ้นโดยที่เทพมนุษย์ไม่มีส่วนเกี่ยวข้อง

ซาโนบาถูกเรียกตัวไปยังซิลอนตามประวัติศาสตร์ ทำงานจนเสร็จ
ที่นั่น กลับมาได้อย่างปลอดภัย

พอได้ยืนยันแบบนี้แล้ว มีความเป็นไปได้แบบนี้ไหมนะ?

“...อ้อ”

“ซาโนบาตามันที่กฤทภูมิธตั้งค่าหัว ซीलอนคำนึงถึงเรื่องนั้น
จึงไม่อนุญาตให้ซาโนบากลับมา ไม่ก็ตัวซาโนบาเองปฏิเสธ หรือจินเจอร์
ทำเป็นเพิกเฉย...”

อย่างนี้เอง ถ้าคิดอย่างใจเย็นแล้วละก็ ในบันทึกับตอนนี
สถานการณ์ต่างกัน สมมติว่าแพ็กส์ก่อรัฐประหารสำเร็จตามอนาคตใน
บันทึก ซาโนบาก็ยังมีค่าหัวอยู่ดี การไม่ยอมให้คนที่ถูกประเทศศักดิสิทธิ์
มิลิสมองว่าเป็นผู้ร้ายกลับประเทศ ทำเป็นไม่รู้ไม่ชี้ ก็พอจะเข้าใจได้อยู่
ประเทศศักดิสิทธิ์มิลิสมีหน่วยอัศวินคล้ายกับกองทหารรับจ้าง
ถ้าให้ซาโนบากลับมา เป็นไปได้ว่าหน่วยอัศวินนั้นจะอยู่ฝ่ายเดียว
กับประเทศศัตรู

ถ้าพูดถึงความเป็นไปได้ก็คงไม่จบไม่สิ้น

“แต่ว่า เทพมนุษย์ใช้ผมเปลี่ยนประวัติศาสตร์ของซีลอนสินะครับ?
ในกรณีนั้นซีลอนจะกลายเป็นสาธารณรัฐไม่ใช่หรือครับ?”

“อาจจะเปลี่ยนหรือไม่เปลี่ยนก็ได้ เธอเป็นคนชะตาแรง แต่ไม่ได้
แรงขนาดจะบิดเบือนทุกสิ่งได้หรอก”

อ้อ ถ้าผมเกี่ยวข้องด้วยก็จะเปลี่ยนแปลงประวัติศาสตร์ทุกอย่าง
ได้ ไม่ใช่อย่างนั้นหรอก

“หือ...”

ออร์สเตดคงจะรู้ตัวเรื่องอะไรสักอย่าง เขามือจับคางทำท่าครุ่นคิด
“มะ มีอะไรหรือครับ?”

“เปล่า... แพ็กส์เคยอยู่ที่อาณาจักรมังกรราชาสินะ”

“ครับ”

“ถ้าอย่างนั้นก็เป็นไปได้ว่า ได้อาณาจักรมังกรราชาช่วยในการทำ

รัฐประหาร”

“อ้อ นั่นสิครับ”

อ๊ะ จริงสิ

แพ็กส์เคยอยู่อาณาจักรมังกรราชา แสดงว่าเป็นไปได้ที่จะถูกสาวกคนอื่นหลอก

เป็นไปได้ว่า แพ็กส์ไม่ใช่สาวก

เป็นไปได้ว่า ใครสักคนในอาณาจักรมังกรราชาคือสาวกของเทพมนุษย์ เป็นไปได้ว่า เจ้านั้นคือผู้บงการในครั้งนี้

“ดีละ ฉันจะไปอาณาจักรมังกรราชา ค้นหาความเป็นไปได้เรื่องที่มีสาวกอยู่ที่นั่น”

เอ๊ะ? จะไม่ตามมาด้วยกันหรือ?

“ตะ แต่ว่า กรณีสี่อาณาจักรซีลอนคือกับดักของเทพมนุษย์... จะทำอย่างไรล่ะครับ?”

“...ถ้าเธอกลัวเรื่องนั้น อย่าไปจะดีกว่า”

สรุปคือจะให้ทอดทิ้งซาโนบาคนั้นแหละ สำหรับออร์สเต็ดแล้ว ซาโนบาอาจไม่ใช่คนสำคัญ ออร์สเต็ดสัญญาว่าจะช่วยปกป้องครอบครัวของผม แต่ซาโนบาเป็นเพื่อน ไม่ใช่ครอบครัว

อ๊ะ ถ้าอย่างนั้นแค่เอามาเป็นครอบครัวก็สิ้นเรื่อง

ขอรับรองใครสักคนที่บ้าน ให้ช่วยแต่งงานกับซาโนบา...

เอ๊ย ไม่ใช่อย่างนั้น คิดว่าถ้าเป็นซาโนบาละก็ น่าจะฝากฝังน้องสาวได้อยู่หรอก แต่ไม่ใช่อย่างนั้น

“ซาโนบาเคยช่วยผมครับ แม้แต่ในบันทึกก็น่าจะช่วยผมจนถึงที่สุด”

“...”

“ผมจะไม่ทอดทิ้งเขาครับ”

ปัญหาคือผมคนเดียวจะช่วยซาโนบาไหวรีเปล่า

ไม่สิ ไม่ต้องไปคนเดียวก็ได้ ส่งใครสักคนไปช่วยซาโนบาก็ได้
ดูเหมือนเอริสจะมีคนรู้จักเป็นดาบศักดิ์สิทธิ์ ให้ช่วยติดต่อกับดินแดน
ศักดิ์สิทธิ์แห่งดาบ จัดตั้งหน่วยคุ้มกันซาโนบา

ไม่สิ ขึ้นคนที่ไม่ค่อยรู้จักกัน รู้ตัวตนของวงเวทวาร์ปมีหวังแยแน่
หน่วยทหารรับจ้างยังไม่ได้อยู่ในขั้นที่จะให้เคลื่อนไหวได้...

“ถ้าอย่างนั้นเธอก็ไปซีลอน ฉันจะไปมั่งกรราชา บดขี้แผนการ
ของเทพมนุษย์ ตกลงนะ”

“ครับ”

พอลองมานึกๆ ดู ยังมีความเป็นไปได้หลายอย่าง จำเป็นต้อง
ค้นหาและตรวจสอบไปเรื่อยๆ ระหว่างทาง

“ใช่แล้ว ลืมบอกไปหน่อย มีเรื่องที่ยากให้ช่วยทำตามสักอย่าง
ตอนไปซีลอน”

“ครับ”

เรื่องที่ยากให้ช่วยทำตามเธอ จะพูดว่า ห้ามตายเด็ดขาดรีเปล่า
นะ

ถ้าเป็นแบบนี้คงสิ้นสาระขึ้นมานะ...

“ต่อให้แพ็กส์ ซีลอนเป็นสาวก ก็อย่าฆ่า”

“...ครับ?”

“อย่าฆ่าแพ็กส์ ซีลอน”

คงเป็นเรื่องสำคัญ ถึงได้พูดตั้งสองรอบ

ไม่สิ เป็นเพราะผมถามย้ำต่างหาก

อย่าฆ่าแพ็กส์... ทำไมถึงพูดแบบนั้น ไม่เห็นต้องสับสนเลย เพราะ
ถ้าฆ่าแพ็กส์ ซีลอนจะไม่กลายเป็นสาธารณรัฐ

โอเค บอส

ต่อให้แพ็กส์เป็นศัตรูกับทางนี้ ก็จะไม่ฆ่าทิ้ง

“เข้าใจแล้วครับ”

แต่ว่า ระดับความยากเพิ่มขึ้นแฮะ

สมมติว่าแพ็กส์มาฆ่าทางนี้ แต่ทางนี้ห้ามฆ่าอีกฝ่าย สถานการณ์
แบบนี้... ก่อนอื่นผมต้องไม่ตาย พาชานโนกลับมาด้วย ลำบากชะมัด

อ้าว? จะว่าไป ต้องทำอะไรชาโนบาถึงจะกลับมาที่นี่

เป้าหมายของชาโนบาคืออะไรกันนะ? ป้องกันประเทศ? ต้องทำ
อย่างไรถึงจะพอใจ

ไม่สิ ช่างเถอะ หน้าที่ของผมคือ ตามชาโนบาไปช่วยปกป้องเขา
จากนั้นก็หาจังหวะ พยายามเกลี้ยกล่อม

ขณะเดียวกันก็ค้นหาเป้าหมายและกับดักของเทพมนุษย์ ทำลาย
มันซะ... ประมาณนั้น

“ท่านออร์สเตด ขอขอบคุณครับ”

“ไม่ต้องขอบคุณก็ได้”

ผมคำนับออร์สเตดอย่างนอบน้อม และออกจากสำนักงาน

แต่ว่ากับดักของเทพมนุษย์หรือ ชาโนบาไม่ได้บ่นอะไรเป็นพิเศษ
กับเรื่องที่ผมจะตามเขาไป

แต่ถ้าพูดถึงกับดัก ซาโนบาคงคัดค้าน

ตรงกันข้ามรีเปปล่านะ? ต่อให้ถูกคัดค้านก็ควรจะพูด เทพมนุษย์
วางกับดักที่อาณาจักรซีลอนเพื่อฆ่าฉัน ใช้นายเป็นเหยื่อล่อเพื่อฆ่าฉัน
ดังนั้นอย่าไปเลย ประมาณนั้น...

ไม่สิ ไม่ได้หรอก

ดูท่าจะพูดแค่ว่า 'ถ้าอย่างนั้นผมจะไปคนเดียวเองครับ'

แบบนี้ยอมอยู่เฉยๆ ทำเป็นไม่รู้ไม่ชี้อยู่ข้างๆ เขาน่าจะดีกว่า...

ครั้งนี้ก็ต้องปิดบังเรอะ ผมคงใกล้จะถูกซาโนบาเกลียดแล้วละ

ตอนที่ 2 ลางสังหรณ์

กลับถึงบ้าน รายงานกับครอบครัวว่าจะไปอาณาจักรซีลอน

ช่วงนี้ตอนออกไปทำงานข้างนอกไม่ค่อยได้พูดอย่างละเอียด แต่
ครั้งนี้ต้องใช้เวลานานนิดหน่อย จึงอยากอธิบายเอาไว้

ก่อนอื่น ที่สำนักงานของเราไม่มีวงเวทวาร์ปไปยังอาณาจักรซีลอน
โดยตรง

ดังนั้นกรณีที่จะผ่านสำนักงาน ต้องซื้อธำมณีที่อาณาจักรมังกรราชา
แล้วไปยังอาณาจักรซีลอน

คราวก่อนตอนที่เดินทางจากอาณาจักรมังกรราชาจนถึงซีลอน
ใช้เวลาสี่เดือน ถ้าคำนึงถึงการสำรวจเมืองระหว่างทางด้วย อย่างเร็ว
ก็คงถึงได้ภายในสองเดือนนิดๆ แสดงว่าไปกลับก็สี่เดือน ถ้าคิดว่าเฮอร์

จะคลอดในอีกสามเดือน ถึงดินร่นอย่างไรก็ไม่ทันอยู่ดี

แน่นอนว่า ถ้าขอร้องเพอร์ก็อุสผ่านไปยังอาณาจักรซีลอนโดยตรง คงใช้เวลาไม่มากนัก

ซาโนบาสนิทสนมกับเพอร์ก็อุสอย่างลึกซึ้ง ถ้าเขาเป็นคนขอร้องเองก็ไม่น่าจะอดอด

แต่ถึงจะร่นระยะเวลาเดินทางให้อยู่ภายในหนึ่งเดือนได้ การเกลี้ยกล่อมซาโนบาภายในอาณาจักรซีลอน จะต้องใช้เวลานานแค่ไหนก็ไม่รู้ ตัวผมต้องทำอะไร บอกตามตรงว่าไม่รู้เลย

ถ้าแค่จัดการกับอะไรสักอย่างแล้วกลับมาถึง่ายอยู่หรือก แต่ว่าห้ามกำจัดแพ็กส์

เป็นไปได้สูงว่าต้องใช้เวลามากกว่าที่คิด

“ก็อย่างที่ว่านั่นละ ไม่รู้ว่าจะกลับมาได้เมื่อไร”

ผมประกาศอย่างนั้นตอนกินข้าวเย็น

นอร์นไม่อยู่ แต่ซิลฟีกับคนอื่นๆ ยกเว้นเซนิทอยู่กันพร้อมหน้า

พูดคร่ำๆ ยกเว้นเรื่องจำนวนวัน

มีอยู่เรื่องหนึ่ง ความเป็นไปได้ที่จะมีกับดักของเทพมนุษย์รออยู่ ผมไม่ได้พูดถึง

มันเป็นแค่ความเป็นไปได้ ซีนเริสฝันตามมาด้วยต้องแย่งแย่งๆ

ซีโกนิดหน่อย แต่เพราะแบบนั้นถึงไม่ถูกคัดค้าน

“ฉันไม่ว่าอะไรหรอก”

แต่ว่าพวกเธอพร้อมใจกันมองไปทางเริส

เริสที่ทำท่าทางอย่างทุกที กอดอกเหนือท้องโตๆ โดนคนรอบข้าง

รุ่มมอม

“เหรอก ถ้าอย่างนั้นก็ช่วยไม่ได้”

พูดอย่างง่ายดาย จนซิลฟีร้อนรน

“เดี๋ยวลีเอริส ง่ายเกินไปรีเปล่า?”

“ถึงรูเดียสไม่อยู่ แค่คลอดลูกก็ทำได้อยู่แล้ว”

“แต่มันลำบากนะ?”

“รู้อยู่แล้วน่า แต่ถึงรูเดียสอยู่ด้วย ก็ทำได้แค่จับมือใช้ไหมล่ะ?”

“มันก็ใช้อยู่เหรอก แต่แบบนั้นก็ดีไม่ใช่เหรอก...”

ซิลฟีพูดอย่างนั้นแล้วเงียบไป

พอมองอีกที ร็อกซีเองก็ทำท่ากำมือเข้าอกรวางจะบอกว่าใช่แล้ว
ดูเหมือนผู้มีประสบการณ์จะมองว่า ความอบอุ่นจากมือผมเป็นสิ่งสำคัญ
มากในการคลอด

“รูเดียสนะไม่จำเป็นเหรอก”

เอริสว่าอย่างนั้น ทำปากไม่พอใจ

ถูกบอกว่าไม่จำเป็นก็น่าเศร้าอยู่เหรอก แต่ลืเสียกับไอชาเองก็อยู่
ผมคงไม่จำเป็นจริงๆ นั่นละ

“ตอนรูเดียสกลับมา แค่มุมว่าฉันทำได้ดีที่คลอดลูกผู้ชายสง่างาม
ก็พอ”

เอริสในวันนี้ทั้งดูแมนและไม่ใช้อารมณ์

คงจะคิดเพื่อไม่ให้ผมสับสนแน่ๆ เลย เอาใจใส่ได้ดีทั้งที่เป็นเอริส

อยากจะขอบคุณอยู่เหรอก แต่ก็เหงานิดหน่อย ความรู้สึกของ
ภรรยาที่ถูกบอกให้คลอดลูกอยู่คนเดียว คงจะประมาณนี้จะมั้ง ไม่สิ
คนคลอดไม่ใช่ผมสักหน่อย

“...จะว่าไป เห็นบอกว่าตั้งชื่อเอาไว้แล้วสินะ”

Mushoku tensei

~Isekai ittara honki dasu~ 19

เกิดเขานี้ก็ต้องเทว 19

Original Rifujin na Magonote

Illustration Shirotaka

แปลโดย สรพงษ์ กิจบุญชาพร

MUSHOKU TENSEI ~ISEKAI ITTARA HONKI DASU~ 19

© Rifujin na Magonote 2018

First published in Japan in 2018 by KADOKAWA CORPORATION, Tokyo.

Thai translation rights arranged with KADOKAWA CORPORATION, Tokyo.

Thai translation rights © 2024 DEXPRESS CO., Ltd.

ISBN [e-book] 978-616-583-561-9

บรรณาธิการอำนวยการ กวิน ใจจันรัตนวานิชย์

บรรณาธิการบริหาร ชนินันท์ กิตติปฏิมาคุณ

ผู้ช่วยบรรณาธิการ ชนิตตา นิตชาติ

กองบรรณาธิการ ศุภิสฐา เข้มทองใหญ่, นัทธมน จิตรังสรรค์

พิสูจน์อักษร สรภัทร เพ็ชรรัตน์, วันนพร เขียวชอุ่ม

กราฟิก พลชัย อธิบาชี, อภิสันธ์ รสโรสง

ฝ่ายผลิต อุบล มั่งมี

จัดทำโดย บริษัท เดกซ์เพรส จำกัด

จัดจำหน่ายทั่วประเทศ บริษัท ดรีม เอกซ์เพรส [เดกซ์] จำกัด

19 สวนสน 9 ซอยรามคำแหง 60 แขวงหัวหมาก เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร 10240

โทรศัพท์ 02-735-6830 โทรสาร 02-374-1609

<http://shop.dexclub.com/>

สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับเพิ่มเติม) พ.ศ.2558

โดย บริษัท เดกซ์เพรส จำกัด จำกัด

ห้ามลอกเลียนแบบส่วนหนึ่งส่วนใดของหนังสือเล่มนี้

รวมทั้งการจัดเก็บ ถ่ายทอด ไม่ว่ารูปแบบหรือวิธีการใดๆ ด้วยกระบวนการอิเล็กทรอนิกส์
การถ่ายภาพ การบันทึก หรือวิธีการอื่นใด โดยไม่ได้รับอนุญาต

ISBN 978-616-583-561-9

หมวดนิยายแปล

9 786165 835619

ราคา 289 บาท

 DEXpress

shop.DEXclub.com | DEXpressclub

MUSHOKU TENSEI ~ISEKAI ITTARA HONKI DASU~ 19

© Rifujin na Magonote 2018

First published in Japan in 2018 by KADOKAWA CORPORATION, Tokyo.

Thai translation rights arranged with KADOKAWA CORPORATION, Tokyo.

จดหมายซึ่งส่งมาจากอาณาจักรซีลอนมีเนื้อหาแจ้งให้ซาโนบาคกลับไปยังอาณาจักร ที่นั่นเกิดการรัฐประหารขึ้น เพื่อชดเชยกำลังทหารที่ลดลงจึงจำเป็นต้องมีกำลังป้องกันอาณาจักร รุเดียสตระหนักได้ว่าเนื้อหาในจดหมายคือกับดักของเทพมนุษย์จึงตัดสินใจเดินทางไปพร้อมกับ ร็อกซีและซาโนบา ทว่าคนที่รอคอยพวกเขาอยู่ที่อาณาจักรซีลอนคือ เทพมรณะ อันดับห้าแห่ง เจ็ดมหาอำนาจ แลนด์ออลฟ์ มาริอัน

รุเดียสจะบดขี้แผนการของเทพมนุษย์ในสถานการณ์ที่ไม่รู้ว่าใครเป็นมิตรหรือศัตรูได้หรือไม่!! เรื่องราวแฟนตาซีแนวกลับชาติมาเกิดใหม่มาถึงเล่มที่ 19 แล้ว!